

DUHOVNI DAROVI

„I razgnjevi se zmaj na ženu te ode zaratiti s ostatkom njezina sjemena; s onima koji čuvaju Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.“ Otk. 12:17.

VUKA, HRVATSKA, 18. SVIBANJ, 2026.

URIAH SMITH

PRIGOVORI NA VIZIJE ELLEN G. WHITE 8. DIO

PRIGOVOR 19. — LJUDI PRE POTOPA

Darovi, Tom iii, str. 84, navodi da su oni koji su živeli pre potopa bili više nego duplo viši od ljudi koji sada žive; da su naraštaji posle potopa bili manji u rastu; i da je bilo neprestanog smanjivanja do današnjeg vremena; i ovo, tvrdi se, je u suprotnosti — sa čim? Sa nekom drugom vizijom? Ne; sa Biblijom? Ne; već sa „činjenicama“. Kojim činjenicama? Oh, pisac u Biblijskom Rečniku Američkog Traktaškog Društva, pretpostavlja zbog mumija i nekih drugih stvari da rasa čovečanstva nikada nije nadmašila, u proseku, svoj sadašnji rast! O slabosti! gde su tvoje pelene! Neko pretpostavlja da ljudska rasa nikada nije bila veća nego danas; prema tome vizija mora biti lažna! Međutim poznata je činjenica, to da je dokaz iznet o ovoj pojedinosti, sasvim dovoljan da podrži svjedočanstvo vizije. Mnogo od toga se pojavilo u nedavnim izdanjima PREGLEDA; i sada skoro svakodnevno dolazi gore svež iz dubine zemlje — dokaz od otkrića organskih ostataka, dovoljan da pokaže van svake razumne sumnje, da je u nekom periodu u prošlosti postojala na ovoj zemlji grupa gigantskih ljudi i životinja, u poređenju sa kojima su sadašnje vrste samo pigmejci. Pred takvim činjenicama kao što su ove, prigovor nestaje kao pleva pred vihorom.

PRIGOVOR 20. — HRAM U GRADU

„Videla sam anđela kako brzo leti ka meni. Odveo me je sa zemlje do svetog grada. U gradu sam videla hram, u koji sam ušla.“ Iskustvo i Viđenja, str. 16. Ovo je, kaže prigovarač, u suprotnosti sa Otk. xxi, 22: „I nisam video hram u njemu; jer Gospod Bog i Jagnje su njegov hram.“

Na ovaj prigovor mi odgovaramo: Sestra Vajt je videla grad kao što postoji u sadašnjem vremenu; Jovan ga je, u Otk. xxi, 22, video nakon što se spustio dole na zemlju na kraju 1000 godina. Dva viđenja su preko hiljadu godina odvojena, i u

različitim dispencijama; to je sva razlika! Dakle čini se da bi osobe uobičajenog kapaciteta trebale da budu u stanju da dođu unutar hiljadu godina od vremena o kom pišu. Ako ne urade to, ne postoji li kod njih ozbiljan nedostatak bilo u glavi ili u srcu? Međutim Jovan, u drugom delu svoje vizije, gledajući stvari u gradu u ovoj dispenciji, u istom vremenu o kom sestra Vajt piše, kaže da je video hram u njemu: „I Božji hram je bio otvoren na Nebu, i video se u njegovom hramu kovčeg njegovog zaveta,“ itd. Otk. xi, 19. Dakle zašto prigovarač nije okrenuo svoja nevernička oružja protiv Biblije i rekao da postoji suprotnost između Otk. xi, 19, i Otk. xxi, 22, jer na jednom mestu Jovan kaže da je bio tamo hram, a na drugom da nije bio? Božji hram, kao što sada postoji na Nebu, je svetinja; i sestra V. ga tako opisuje. Tako takođe kaže i Otkrivenje; jer se u njemu video kovčeg njegovog zaveta. I negirati da je sada hram tamo na Nebu, kao što bi prigovarač hteo da činimo, je da se negira jasna Biblijska istina da sada postoji svetinja na Nebu; i sve ovo radi dobijanja nečega protiv vizija. Imamo samo da kažemo da se ne osećamo raspoloženo da negiramo Bibliju, radi negiranja vizija. Razlog zašto ne postoji hram u gradu nakon što se spustio dole na zemlju, je očigledan zato što, pošto je plan spasenja završen, ne postoji više prilika za delo u svetinji. Kakav razmeštaj je učinjen sa ovim hramom, Biblija nas ne obaveštava. Verovatno je uklonjen iz grada, i postaje hram opisan u Iskustvu i Viđenjima, str. 14, kao da postoji izvan grada; ili može biti stavljen za takvu drugačiju upotrebu da prestane da bude Božji hram.

Međutim prigovarač odgovara na ovo da ima dovoljno prostora na Nebu za hram izvan grada, i Jovan ne kaže da je bio u gradu; tako da nema suprotnosti u njegovom svjedočanstvu. Mi odgovaramo da Jovanov govor dokazuje da je hram sada ne Nebu u gradu. 1. Nazvan je Božji hram. To ne bi moglo biti osim ako je njegovo mesto prebivanja. 2. To je svetinja, u čiju prvu prostoriju je Jovan imao pogled u Otk. iv; i tamo je video Božji presto, i njega da sedi na njemu. Pogledajte dela o svetinji. 3. Hrist je bio uzet ka Bogu i njegovom prestolu, i sada je sa desne strane prestola Veličanstva na Nebesima, službenik svetinje. Otk. xii, 5; ii, 21; Jevr. viii, 1, 2, i druga pisma. 4. Na

kraju sedam poslednjih zala, snažan glas izlazi iz Nebeskog hrama od prestola, govoreći, Gotovo je. Otk. xvi, 17. Ova svjedočanstva ubedljivo dokazuju da je Božji presto u Nebeskom hramu, i da tamo Bog i Hrist imaju svoje mesto prebivanja. Dakle ko može verovati da Bog i Hrist žive izvan grada? Međutim ako ne žive, onda je hram u gradu; jer borave u njemu. Međutim šta sa gradom? (1.) On je nevesta, Jagnjetova žena. Otk. xxi, 9, 10. (2.) Njegov stvoritelj je njezin muž. Isa. liv, 1, 5; Gal. iv, 26, 27. (3.) Hrist ga izričito naziva, „grad od mog Boga.“ Otk. iii, 12; a u Jovanu xiv, 2, naziva ga kućom svog Oca sa mnogo stanova, i ostavio je svojim sledbenicima obećanje da trebaju biti odvedeni tamo da budu sa njim. Sada pričajte o tome da ovaj grad nije Božje prebivalište! To je vrhunac apsurdnosti. Međutim prigovarač je mislio da se izvuče iz tesnog mesta govoreći, Ima dovoljno prostora na Nebu za hram, izvan grada. Takvo vrđanje je previše providno da ga zaštititi od zasluženog prezira.

PRIGOVOR 21. — OČEVA LIČNOST

„Očevu ličnost nisam mogla gledati, jer ga je oblak slavnog svetla pokrivalo. Pitala sam Isusa da li njegov Otac ima oblik kao on sam. Rekao je da ima, ali ga nisam mogla gledati; jer, kaže on, ako bi jednom gledala slavu njegove ličnosti, prestala bi da postojiš.“ Nekoliko reči dalje, prigovarač zamišlja da nalazi suprotnost kao što sledi: „I videla sam Oca kako ustaje sa prestola i u vatrenoj kočiji ide u Svetinju nad svetinjama, i seo je.“ Iskustva i Viđenja, str. 43.

Kako bilo koja osoba može izneti kao suprotnost, svjedočanstvo koje toliko očigledno objašnjava samo sebe, nismo u stanju da shvatimo. To ilustruje izjavu datu na početku ovog dela, da će prigovarač, kako bi učinio svoje prigovore da izgledaju ugledno što se tiče mnoštva, ugrabiti i najmanji detalj gde misli da može podmetnuti nepažljivom čitaocu svoja netačna iznošenja. Ako je oblak slavnog svetla okruživao Oca, i ona je znala da je to bio Otac koji je tako bio pokriven od njenog pogleda u svojoj nepristupačnoj slavi, kada je taj oblak prešao u svetinju nad svetinjama, ne bi li ona znala da je to bio Otac koji se kretao? Nije li mogla ispravno reći da je videla

Oca kako ustaje sa prestola i ide u svetinju nad svetinjama? Ko bi pomislio da preispituje ovo osim onaj koji je bio pod očajničkim pritiskom da iznese svoj slučaj?

Međutim prigovarač može reći dalje, Biblija objavljuje da nijedan čovek nije video Boga, i niko ga ne može videti i živeti. Jovan i, 18; Izl. xxxiii, 20. Vrlo tačno; ali je ipak prorok Danilo video Pradavnog, i dao nam je opis njegove kose i njegove odeće, i izgled njegovog prestola. Dan. vii, 9, 10. Međutim ne postoji suprotnost ovde; jer videti Boga u viziji nije videti ga u našem prirodnom stanju i sa našim prirodnim očima. Može biti ispravno to da se doda da je Gospod predstavljen kao da je obučen veličanstvom i svetlom kao odećom. Ps. civ, 1, 2. Ovaj oblak svetla, onda, ako možemo tako govoriti, bio je njegova odeća. Osoba može biti obučena tako da sakrije oblik, ali ne možemo imati poteškoću, ipak, u govorenju kada se kreće. Upravo je to sa takvim zanovetanjima kao ovo da neverstvo napada Bibliju.

PRIGOVOR 22. — BITKA KOD MANASASA

Njena vizija o Bici kod Manasasa je kontradiktorna, kaže prigovarač. Kako? Predstavljeno je to da su Južnjaci osetili bitku, i bili bi malo kasnije proterani dalje nazad; ali da bi se Sever, da su nastavili dalje, pronašao usred veće borbe, i većeg uništenja. I sve je to tako moglo biti. Nema kontradikcije u vezi sa tim.